

Tali? Tali?? Já tě nepoznávám!

Jako ne že by nezlobila, to ne, to bych víc než lhala, ale.....Ale je to prostě jiný. Pomalu se nám otáčí skóre do těch kladných hodnot. A já se tiše- ne, vůbec ne tiše, já se NAHLAS modlím, aby to byl setrvalý stav. Protože to je vám taková krása! A štěstí. Fakt! Nekecám a nepřeháním, prostě je to pocit štěstí, že ten pes je pes a ne trojl. Že se nemusíte přetahovat, dohadovat, rozčilovat. ŽE JSTE PROSTĚ SPOLU. Dneska ráno to bylo tak skvělý! K potůčkům jsme došly vodítkově, páč to je na ní moc kách takhle hnedle navolno. Takže si nejdřív ujdeme pár vodítkových metrů, kde si pěkně spolu jdeme, já jí můžu odměňovat a dole dostane košíček a hezký klidný volno. Ne, že vypálí dřív, než cvakne karabina. A běž si štrachat do rákosí, ty zlobidlo jedno. A zlobidlo si štrachá v rákosí a když TICHOUNCE zapískám, tak... tak PŘIJDE??? Chápete to? Přijde, prostě přijde, jako by to bylo normální.

Zas pustím to třestiprdlo do rákosí a jdu pomalu nahoru na louku, dám jí chvílku, ať se tam baví, jak chce a pak zase zapískám. A uuuuž se řítí flekatý tornádo.

“Naždááár vobludoooo tyys hodnááá! Tááák moc hodná byla Talinkaa?? No pojď dáme dobrůtky, mooc dobrůtek “

“Sem,sem,sem,sem,sem,sem NEJLEPČÍÍÍÍ!” Hopíká jako ten blášen Talimůra. Sundám jí košík a nafedruju. Nandám košík a dám do placu balonek.

“ŽJOOOOOOOOOOOOO BÁÁJO!” nabodne si balonek na špičák a rotuje jak magor. Dvakrát hezky přinese a pak ve svý rozjařenosti letí zas za ten poslední barák. Doletí na konec, otočí to a valí zpátky /dneska asi nebylo dostatečně v bufetu prostřeno, že to vzala po zapískání tak rychle ke mně □ /

“No vidíš, ty pometlo, že to jde, přijít na písknutí!” předstírám, že jsem jí to uvěřila, že je tak poslušná. Ale na druhou stranu i tohle se cení. Dřív by tam rejčila i tak a nepřišla by, musela bych se tam hodně rychle zhmotnit.

Chvíli si tak čutáme a pak si dáme honičku. To ji zase tak rozpumprdlíkuje, že zamíří tam kam nemá. A je moc dobře, že má ten košíček, protože prase jakýsi tam naházelo salám a housky. Takhle ji v jejím marným snažení se nafedrovat můžu stopnout a čistě jen slovně ji odtamtud vyvést. A - ona už se tam nevrátí. Což je u ní taky zázrak. Nejsou daleko ty doby, kdy by to při nejbližší možný příležitosti otočila a byla by tam zas. Teď se soustředí na

Tali? Tali?? Já tě nepoznávám!

kosáky a tak je musíme pást. A jde nám to dneska pěkně a to je na volno. Jenže, jako... chtělo by to taky krom zábavy splnit si svy povinnosti, že jo. Takže jí vracím zpátky na louku, že si tak jako budeme chodit sem a tam, což jí třeba bude inspirovat a vyvenčí se pořádně. Inspiruje jí to k tomu, že zamíří do křoví. Což velmi nerada tady vidím. Takže jí - zase pouze slovně - vytáhnu ven. K nějakému venčení se nemá, prej stačí, že se vyčůrala 2x a chce si hrát. Využiju toho a párkrát jí hodím balonek, abych posléze do hry vložila trošku toho k noze a otáčím se jak na obrtlíku a třeštirdlo flekaté se mě drží a točí se se mnou. Paráda. Pak si od nohy dáme ještě ke mně a ona skvěle přesně změní pozici. S radostí a nadšením. Odměnou je to, že jí hodím dááááalkůůůů a ona letíí a letíí, šťastná jako blecha. Dořítí se zpátky a já bokem vidím, že... že se k nám řítí jakejsi volně loženej čokl. Sakra. Majitel zas nikde, co?

Majitel je za křovím a Fleky už to k němu perou co to jde. Páč co? Ten "volně loženej čokl" byl Rumíček ☐ a letěl nás přepadnout. A aby to páníkoj nebylo líto, letěla Tali zase přepadnout jeho. To je vám takový pěkný!! Že vona tohle udělá a má radost z toho, že jsme fšící pohromadě. Ještě do sebe vlítnou s Rumoušem a pak už jdeme pěkně domů, bez volání, hezky pospolu, Tali sama od sebe!! Nikdo jí nic nemusel říct. Tak jak to má bejt. No a to je moje ranní štěstí tohleto. :D.